

जनेषु ग्रामवर्तिषु ये मलिम्लुचः (31.) पूर्वीक्ता वन्दीकाराः ये च वने स्तेना-
सः स्तेनाः आज्ञसेरसुक् [पा० ७. १. ५०.] गुप्तचोराः तस्कराः प्रकटचोराः ये च क-
क्षेषु नदीपर्वतगह्वरेषु अधायवः परेषां पापाभिलाषुकाः हे अग्ने तान् चतुर्वि-
धान् ते तव जम्भयोः दंष्ट्रयोर्दधामि स्थापयामि भक्षणायेत्यर्थः । अथ परस्येहन्ति
ते अधायवः हन्दसि परेहायामिति वक्तव्यमिति अधशब्दात्त्वयच् क्वाच्छन्दसीति
[पा० ३. २. १७०.] उप्रत्ययः ॥ ७१ ॥

योऽस्मभ्यमरातीयाद्यश्च नो द्वेषते जनः ।

निन्दाद्योऽस्मान्धिप्साच्च सर्वं तं भस्मसा (32.) कुरु ॥ ८० ॥

पूर्वं चोरभेदा दर्शिताः इदानीं शत्रुभेदा उच्यन्ते ते चतुर्विधाः अरातयो द्वेषि-
णो निन्दका जिघांसवश्चेति तत्र दातव्यत्वेन प्राप्तं धनं यो न ददाति सोऽरातिः
कार्यविधातं यः करोति सो द्वेषी वाग्दौर्जन्यमात्रं यः करोति स निन्दकः क्लृ-
कामश्चतुर्थः तानग्नये समर्पयति । यो नरः अस्मभ्यमस्मदर्थे अरातीयात् अरातीयति
अरातिरिवाचरति अरातिवमिहति आचारे इहायां वा क्यच्प्रत्ययः । यश्च जनो
नोऽस्मान्द्वेषते कार्यनाशेनाप्रीतिमुत्पादयति द्विष अप्रीतौ बहुलं हन्दसीति [पा०
२. ४. ७३.] शपो लुगभावः । योऽप्यन्योऽस्मान्निन्दात् निन्दति वाचा दुःखं ददा-
ति । यश्चापरोऽस्मान्धिप्सात् धिप्सति दम्भितुमिहति जिघांसति दम्भेः सनत्तस्य
दम्भ इच्चेति [पा० ७. ४. ५६.] अभ्यासलोप इकारश्च । इतश्च लोपः परस्मैपदेष्विति
[पा० ३. ४. १७.] इकारलोपः लेटोऽडाटाविति [पा० ३. ४. १४.] आडागमोऽराती-
यादित्यादिषु त्रिष्वपि । हे अग्ने तं सर्वं जनं चतुर्विधं भस्मसा कुरु चूर्णिकुरु च-
र्वित्वा भक्षयेत्यर्थः भस्मसाशब्दो डाजल्लो निपातः चर्वणजन्यशब्दानुकरणावाची
॥ ८० ॥

सऽशितं मे ब्रह्म सऽशितं वीर्यं बलम् ।

सऽशितं क्षत्रं जिह्नु यस्याहमस्मि पुरोहितः ॥ ८१ ॥

का० [१६. ४. ४१. ४२.] उपोत्तमां क्षत्रियस्येहनुत्तमां पुरोहितस्य । क्षत्रिययज-
मानस्य द्वादशीं संशितमित्येतामिह्या दधाति पुरोहितयजमानस्याख्यामुद्घामित्ये-